

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220. Opravništvo, na ktero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229.

Hohenwartovo pismo.

Po vsem Slovenskem se je, kakor znano, podpisala in poslala grofu Hohenwartu zaupnica. Bivši (in kakor upamo bodoči) minister avstrijski grof Hohenwart je na to zaupnico poslal v roke pošiljatelju zaupnico g. dr. Costi, sledče v nemškem jeziku pisano pismo kot odgovor:

„Vaše blagorodje! Po dalji odsočnosti iz Gmunden zopet sem vrnivši se, našel sem Vašega blagorodja dobrotno pismo od 30. p. m. in s tem pismom poslano zaupnico, s ktero me je počastilo slovensko prebivateljstvo na Kranjskem in po sosednih (angrenzenden) deželah.

„Ako že osobne razmere, s katerimi sem po familiji in posestvu na Kranjsko vezan, tej adresi dajejo odličen prostor med mnogimi dokazi priznanja, ki so mi iz različnih dežel monarhije došli, poveča se vrednost te izjave še tembolj z onim prostovoljnim po Vašem blagorodji opisanem načinom, kako so se nje tisočeri iz vseh redov društva s svojimi podpisi udeležili.

„Ker je Vaše blagorodje dobroto imelo, poslanje te adrese na mene prevzeti, dovolite mi tudi, nadlegovati Vas s prošnjo, da izvolite biti posredovalec moje zahvale, kteri morem pristaviti samo zagotovljenje, da budem zmirom zvest ostal načelom, ktere sem s svojimi tovariši v ministerstvu zastopal, in da z veliko nadajo pričakujem, kakor mislim, nedaljni čas, ob katem bode zopetno in temeljito izpoznanje zmote o vrednosti navideznih vspehov, dobljenih po posilnem potu centralizacije, pripravilo k splošnemu priznanju resnico, da more Avstrija dobiti svojo staro moč in velikost samo ako ponovi slogan svojih samopravnih delov, in dalje zida na svojih starozgodovinskih podlogah („das ich den Grundsätzen, welche ich mit meinen Collegen im Ministerium vertreten habe, stets treu bleiben werde, und mit voller Zuversicht dem, wie ich glaube, nicht fernen Zeitpunkte entgegensehe, in welchem die abermalige und gründliche Enttäuschung über den Werth der auf dem Zwangs-

wege der Centralisation etwa erzielten Scheinfälle die Wahrheit zur allgemeinen Anerkennung bringen wird, dass Oesterreich nur in der wiederhergestellten Eintracht seiner eigenberechtigten Theile, in dem Weiterbau auf seinen althistorischen Grundlagen auch seine alte Macht und Grösse wieder erreichen kann.“)

Vašemu blagorodju še enkrat za dobrotno naznanilo najboljše zahvaljevaje se podpisujem se z izrazom osobitega spoštovanja“ itd.

Karl grof Hohenwart, s. r.

V Gmunden-u 24. febr. 1872.

Priobčujemo to pismo na tem prvem mestu, ker se nam zdi ne samo zanimivo, temuč politično velevažno, in to v onem stavku, keterga smo zgorej natisnili poleg slovenske prestave tudi nemški izvirnik.

Upozorovati se nam treba zdi č. bralce na datum (24. febr.), ob ktem je ta list pisan, to je po tem, ko je Hohenwart iz Dunaja nazaj prišel, kjer je na veliko jezo ustakov imel dalje konference s cesarjem in dvorskimi krogi.

Diplomati in državniki niso nikdar jezični. Posebno Hohenwart je ves čas svojega vladanja dokazal, da ne govori ob nepravem času, in da premisli kar govori. Da je molčati znal in molčal, da svoje politike ni na ulice nosil, kdo se tegu ne domisli? Saj tako imenovani ustavoverci v svojo strahovito jezo dolge meseca niso vedeli ničesa pozitivnega o njegovih črtežih politične akcije, da, celo mi podpiratelji njegove politike, nismo bili v jasnem, dokler ni na svitlo prišlo 12. sept. l. cesarsko poslanje na česki deželní zbor in s českimi zaupnimi možmi dogovorjeni fundamentalni članki. Da torej Hohenwart zdaj, po svojem dogovarjanju s cesarjem, po malem — kakor on pravi prav dobro — „navideznem vspehu“ Lasserjevem, tako odločno svoje prepričanje izreka, da deželni vladni sistem ne bode dolgo trajal, da bodo ustavoverci le samo sebe zopet in za vselej „ad absurdum“ spravili, in da bodo kmalu zopet vrnila se politika poravnanja in enako-

pravnosti v Avstriji: vse to ni nepremišljeno, ni slučajno in za to važno. Kakor bode torej ta izjava prvosednika ministerstva „poštenih mož“ prave avstrijske barve izpodbudila vse federaliste v Avstriji k odvažnemu vstrajanju v borbi proti „posilnim potom“ pruskih slug: tako bude padla kakor bomba v ustavoverno krde, ktero slepo in gluho ravno raja okolo zlatega teleta svojega prvega navideznega vspeha, volitev za silo.

V tem pismu ponavlja Hohenwart v kratki črti, v dveh vrstah svoj program, govoreč, da bude Avstrija močna kadar bodo „ravnoopravni deli“ složni, in da se to doseže ako se na historičnih podlogah dalje zida („Weiterbau auf althistorischen Grundlagen“). Pismo je obrnjeno na Slovence, in to ne samo na Kranjskem, nego tudi po deželah, ki na Kranjsko mejašijo, v katerih Slovenci prebivajo, torej po slovenskem Štajerskem, slovenskem Koroškem, Goriškem in Primorskem. Naravno je torej, da pri tej priliki Slovenci zopet poudarimo svoj program, keterga izpolnitev naš narod pričakuje od prava avstrijanskega državnika; da zopet ponovimo svoj program, od kterega nikdar odstopiti ne smemo, ako hočemo kot narod živeti, ne pa okolo in okolo središča (Kranjskega) kot tlačene narodne manjšine hirati in naposled usahniti, da po tem pride vrsta pogina tudi na ono središče samo.

Naš slovenski program se popolnoma sklada s programom v onih besedah naveščenem — ako se važnost poklada na besedo „weiterbau“. Z golo historično podlogo Slovencem ni pomagano; ako pa se ta podloga tako „dalje zida“, da pridemo na narodno pravo, kero terja, da se naš slovenski narod administrativno in politično zediní, nam je tudi ona podloga prav. A brez tega pogoja za nas ni spasa ni rešitve v Avstriji, kero pač hočemo v „stari moči in velikosti“, ali v novi pravičnosti, ker starih pravic nam žalibog ni nikdar zaknjilila, da si smo jo zmirom ljubili.

Listek.

Slovanski pismeni jezik.

Slovani smo velik narod, ako se štejemo; a Slovani smo vendar majhen narod, ako se tehtamo. Nasprotniki nam celo oponašajo, da niti narod nismo, ker nemamo nobene vezi, katera nas bi v celoto objemala. In za boga! nekoliko tega oponašanja raste iz resnice same. Imamo sicer duševno vez, in ta vez je naša slovanska kri, naša slovanska beseda; a vendar je še nemamo v tem zmislu, v katerem so zvezani posamezniki drugih kulturnih narodov po Evropi, ker, ako molčimo o slovanskih državnih razmerah, nemamo obče slovanskega, vsem plemenom enako razumnega, enako rabljenega pismenega jezika. Dokler ne dobomo tega, dotlej ostanejo besede naših nasprotnikov izvestno vsaj nekoliko resnične.

Da je vredna sama ruščina občega književanja mej nami, priznavajo malo ne vsi ostali Slovani, — vredna zato, ker jo govorí največje, najmogočnejše, edino vladajoče slovansko pleme, in ker je tudi vseh slovanskih narečij najčistejša,

kar se tiče skladbe (sintakse); a kar se tiče slovarja ali posameznih tujih besed, brez katerih denes nij noben živ jezik na svetu, nij pokvarjenega nego nemščina, in tudi čistejša nego kateri koli drugi najboljših slovanskih jezikov. A te besede bi tudi potem bolj in bolj ginile, ako bi se obča slovanščina jela bogatiti iz vseh mnogovrstnih pesameznih odrastkov. Ruščina tudi mej slovanskimi narečji, katero si nijšo dalja drugo od druga nego nemška narečja, stoji v sredi in sicer tako, da je izmed vseh najlaže razumna vsem ostalim raznim otrokom matere Slave, otrokom severnih in južnih zemelj.

O tem se je uže mnogo pisalo in govorilo. Po moskovskem potovanju so Čehi in Slovenci celo ruske slovnice skladali v nauk svojim rojakom; a hitro potem se je zopet izkadilo vino te danjega navdušenja, in stara apatija zopet široko sedi na svojem starem stolu mej Slovani, kateri so jez v nekaterih stvarih tako ljubezljivi priatelji. In vendar je neovržna resnica, da Slovanov bode samo toliko otetih bodočnosti, kolikor se jih ruščine poprime; vse druge požere nekoliko nemško, nekoliko laško morje, a Madjare požro Slovani. Ravnotežje evropskih držav si je

začelo tako iskati opore, da bode slonelo samo na velicih stebréh enakonarodnih celot. Kdor tega denes ne vidi, ta je ali slep, ali nalač videti nehče. Ta združba enakonarodnih celot se je pri nemških in romanskih plemenih uže dovršila, ter ne bode imela izimka pri edinih Slovanih.

Ozrimo se s trezim očesom okolo sebe! Kaj nahajamo? Lužičani mej nemškimi Sasi ostanejo Slovanom izgubljeni na vse veke, posebno zdaj, ko Nemcem Prus vlada. Poljaki imajo svoj jezik samo še v Avstriji; na Pruskem ga je izpodrinila nemščina ter na Ruskem zopet ruščina. Cel v Avstriji, kjer je mej Poljaki tudi nekoliko Rusov (Rutenov), poljščina po sedaj nema niti književne bodočnosti v obširnem zmislu, niti upanja dolge politične samostojnosti; kajti premajhena celota je, samo še v mnogojezični Avstriji nekoliko pomenljiva, — Prusom, v katerih samih je po Karlu Vogtu osem desetin slovanske ter samo dve desetini nemške kri, tako šibka celota ne bi delala mnogo preglavice, niti Rusom ne. Enako malo se more, ako odecpljeno ostane tudi češko-moravsko pleme spasti za veke, da molčimo o Slovacih, kateri so se brez potrebe ter na svojo pogibelj pismeno odkršili od Čohov. Na svetu se zdaj vrši zanim-

Domače in slovanske novosti.

— Kaj „srečni“ slovenski poslanci na Dunaji za kulisami dela, malo izvemo. Še le škandal Dalmatincev nas podučuje, kako se obnašajo in kako — bog nam grehe odpusti! — politizirajo. Hrvatski „Obzor“ prinaša v svoji 46. št. (od torka) članek, pisan najbrž od enega dalmatinskega poslancev pod naslovom: „Dalmatinski zastupnici na carevinskem vijeću“, v opravdanje dalmatinskega ravnjanja. Tu se pripoveduje, da so Dalmatinci stavili prej predlog drugim federalistom, državni zbor zapustiti. Ali med drugimi so bili tudi Kranjci proti temu predlogu, češ da „treba sedeti v državnem zboru!“ — To samo govori. — Žalostno je, da Slovencem v tem članku Dalmatinec z vso pravico očitati more, da so tudi oni l. 1867 glasovali za dualizem zato, da so dobili — eno železnico. — Kedaj pridemo do poštene, odločne, premišljene slovanske politike?

— Iz Belgrada smo prejeli predvčeranjem sledeči telegram: „Iz najgotovijega in najbolj merodavnega vira morem vam javiti da bode srbski vladni prav milo in dragi ako Slovani za držanje slovanskega kongresa Belgrad izberi. Kar so o tem nemške in magjarske novine pisale, je samo izmišljenost in nesramna laž, ktera ide na to, da med Slovani sovraštvo napravlja“.

— Pripoveduje se, da kranjski deželni predsednik ne bode Suppan temu zdanju deželnemu glavar in janjčko-velški komisar Aleksander Auersperg. Prvi baje pri dvoru ni našel potrebne podpore, za drugega je že zarad sorodnosti in imena delal predsednik ministerstva.

— Iz Celja se nam piše: Nekteri „Celjani“ so iz samega veselja, da pride dalmatinski Franz k njim, posvetili Schönwetteru iz mesta ven. Drugi so pa hudi, da jim je ministerstvo Schönwetterka vzelo. Njih ahilska jeza se torej obrača najbolj proti c. k. namestniku baron Kubecku in govori se, da Kubeck ne stoji več trdno na svojem mestu odkar si je sovraštvo velicih in močnih celjskih ustavovercev in Prusov na glavu nakopal.

— Mariborski okrajni glavar g. Seeder bode baje prestavljen. Ker je pri ustavovercih dobro zapisan in kot velik „poznavalec“ razmer spodnjega Štajerja zaznamovan, radi bi ga spravili k ministerstvu notranjega. Namestu njega pride v Maribor menda kak še bolj „energičen“.

— Za pomirjenje Poljakov z Rusi govori brošura, katero je spisal in na svitlo dal K. Mikoszewski, bivši član osrednjega odbora poljske vlade v punktu l. 1763. Tu imamo torej novič prikazen pred seboj, da se mož, ki je sprevidel, da

po do sedaj zasledovanem potu do zaželene svrh ne pride, izneveri svojim dosedanjim mislim in nasvetuje druge pripomočke, da bi ž njimi dosegel svoje želje. Pisali smo o svojem času, da je Košut, kateri je l. 1848/49 bil sovražnik Slovnom, postal sedaj njih priatelj, in da je v pismu na svojega prijatelja poslancev Helfy-a navdušeno in možato se izreklo proti Beustu in Andrassy-ki sta česko poravnava razdrila in tako med Slovani nepomirljiv srd na Magjare užgala. Kakor je Košut spoznal, da draženje in tlačenje Slovanov od strani Magjarov, Magjarom ne Slovanom pogin prinesi mora, tako se je prepričal Mikoszewsky, da dalje sovraženje Rusov od strani Poljakov, tem z narodno smrtjo žuga in zato svetuje rojakom svojim, naj zapuste pot, po katerem se nič dobrega doseči ne da, dasiravno je sam prej navdušeu bil za tako neplodno delovanje. — Revolucionarji spoznavajo svoje grehe ker jim je vresnici za blagor narodov svojih zarad česa razmere studirajo; mnogi „državniki“ pa hodijo neprestano po tolkokrat že za slabo izkazani poti, ker jim ni mar za blagor narodov, temveč samo za blagor svojih osebin, niso dosti plemeniti, da bi priznali pred svetom, da so živel v zmoti ter da sedaj drugače in bolje mislijo.

— O magjarskem postopanju na Hrvatskem piše „Obzor“, kateri pa po zadnji konfiskaciji, ki ga je zadela, pušča prostor za najimenitnejše razprave prazen — da prvi pregrešek Rauchov ali rajše Andrassyev na Hrvatskem je bilo oktoviranje volilnega reda. Lonyay pa še množi take pregreške, kar kaže imenovanje banskega namestnika, katerega „nagodba“ od l. 1867 ne pozna. Ona „nagodba“, katera bi vendar imela biti podloga magjarski politiki nasproti Hrvatskej, določuje, da bana zastopa v vseh slučajih predstojnik za notranje posle. Vse parade, ki gredo čez to določbo, gredo čez postavo. Način, kako je Vakanovič bil imenovan za banskega namestnika pa je popolnem nepostaven. Kraljevo lastnorčno imenovalno pismo pravi, da je hrvatski minister imenovanje predložil. Za to pa hrvatski minister nima pravice, ker nima sploh nič predlagati, temveč samo sopodpisovati predloge bana in akte, ki se po teh predlogih snujejo. Dalje ako je hrvatski minister predložil Vakanovičovo imenovanje kako potem Lonyay more protipodpisati cesarsko pismo; s katerim se godi nekaj, česar Lonyay predložil ni? — Iz vsega vidimo, da ogorčka vlada nima tenke vesti v izpolnovanju postav, kar sicer že zdravno vemo. Comme chez nous!

Dopisi.

Iz Ljubljane, 26. februarja. (Izv.

dop.) Prihodnji zgodovinopisec bele Ljubljane je bodo vsakako moral dati priimek „mesto nemčurških škandalov“, kajti zopet imamo priliko, zabilježiti tak čin. Včeraj namreč je zopet svirala vojaška godba v steklenem salonu v kazini. Po raznih točkah prišel je na vrsto tudi potpouri brez politične barve, kateremu se je jako tleskalo, vmes pa kričalo: „die Wacht am Rhein“! Ker plosk in krika ni bilo konca ni kraja, stopi neki stotnik k kapelniku, naj igra cesarsko pesem. V vrišu pa kapelnik naznajene želje menda ni razumel ter svira „Radetzkymarsch.“ Po končanem sviranju pa nastane besno kričanje: „die Wacht am Rhein“! Dve mizi polni udov zloglasnega gaisilnega društva ste tako krvavo kričali po omenjeni pruski pesmi, da so gosti iz vseh sob vkljucen leteli gledat, kaka silna reč se tu godi. Zlasti pa so divjali gg. Smokvina (tajnik zvonarja Samasse), Dornik, cvirnfabrikant na Jančem in neki Poll (v službi pri Tschinkelju). Neprestani vriš in hrup je bil že tako nadležen, da končno gostilničar g. Ehrfeld sam gledat pride in ko zve, o čem se besno vrišanje suče, gospodom kričačem mirno pove, da „Wacht am Rhein“ itak na programu ne stoji, da se tedaj zahtevati ne more in da naj bodo gospodje gosti mirni. Ali omenjeni dve mizi oziroma gospodje kričači pobero svoja kopita, ali prav za prav kapice in klobuke in odidejo v božjem in Bismarkovem strahu iz gostilnic, kjer je potem vsaj mir vladal. Dosegli tedaj niso nič, k večemu le to, kar so hoteli, namreč blamažo, ktere smo pa pri njih že vajeni. Enako blamažo pa objavimo tudi za poduk in kratek čas gg. muzikalnim kritikom v „Tagblattu“ in „Laibacherici“, ki tako često v zvezde kujejo svoje koncerte in razne nemčurske umetnike — sit venia verbo! Te dni smo namreč dobili v roke (Leipziger) „Musikalisches Wochenblatt“ III. Jahrgang, Nr. 8. v katerem se v dopisu iz Gradca na strani 121. naslednje bere: Ein Hr. Zöhrer, Pianist aus Laibach betätigte neben einiger Fertigkeit der Finger eine bedeutende Unfertigkeit der musikalischen Ausbildung. — To je vsaj kratko, a dobro.

Kot zanimivost naj še poročam, da je urednik „Tagblatta“ sedaj pod kuratelo det. Ta mož je spisal namreč nekoliko jako strastnih člankov, kateri so zagledali beli dan, pa v dotednih krogih vzbudili neizmeren strah, češ, če kdo toži, je Tagblatt uničen. Da bi se tedaj kaj enacega nič več ne prijetilo, so sklenili, ka mora urednik Spitaler vsak članek trem cenzorjem pokazati, predno se tiska. Ti cenzorji so baje Dežman, Keesbacher in Schaffer. Tako se je svobodomislečim nemčurjem priljubila cenzura.

Ker se je tako dolgo ugibalo, kdo je pisal (Dalje v prilogi.)

ljiv, čudovit proces, kakoršen se se je ob stvarjenji vršil mej nebeskimi telesi. Posamezni deli hrepené k velikim jedrom, in sicer vsak po rodu svoj k svojemu. Kar svojega jedra ne more dohititi, to k sebi potegne drugo, tuje veliko jedro, v česar vzduhokrožje (atmosfero) je po naključju vrženo. Vsi drugi evropski narodi so v taka jedra uže zedinjeni; samo Slovani plavamo še sem ter tja, kakor nezdružena, nezvarjena materia. Ali to ostane večno tako? Nemožno! Tudi slovanski proces dospeje do svojega konca, ker po naravnih zakonih mora dospeti; samo to se vpraša, kolika slovanskega življa pojde mej dovršenjem tega procesa v upadek? Uže poprej smo namignili, kolika pogibelj preti Čehom, posebno ako bi razpadla Avstrija; koliko večja grozi nam Slovencem, tega smo si dobro v svesti in si ne zakrivamo, nego borimo se, kakor nam ostro ukazuje sam strah narodne smrti, vpiramo se, da bi najprvo mej sabo združili vse razcepiljene slovenske dele v eno celoto, s katero bi potem pribrežali pod okrilje večjega južnega kompleksa, kajti bridko čutimo, da si ne moremo sami nič pomagati. A zdaj si malo tanje razgledimo slovenski jug. Tamkaj doli nahajamo dve glavn

narečji: bolgarsko in srbsko. Bolgarsko je do zdaj v slovstvu bilo malo ne mrtvo, in tudi sicer je mej vsemi odrastki razširne slovančine izgubilo največ svoje pravne podobe, največ slovanskega značaja; o velikej bodočnosti tega narečja na jugu se torej ne da govoriti. Krepkejša, lepša, izobrašenejša, zeló bogata z literaturo je hrvaščina ali srbsčina, slavna po vsem svetu, ker je najmečja, najblagoglasnejša vseh slovanskih govorov. Nij pozabiti, da v tem pisu nemamo zakaj delati razločka mej Srbi in Hrvati, ker oboji piš eden ter ist jezik. Srbsko pleme samo sebi res prerokuje veliko politično in slovstveno bodočnost; a mi, da si vemo, kako bode to neprijetno zvenelo junaškim južnim bratom, vendar o tej bodočnosti nekoliko dvomimo. Njih število in geografska leža jim brani, da bi si utrdili kulturni svetoven jezik; a drugačni jezici denes nemajo važnosti v Evropi. Ruska namreč uže od Petra Velicega neprestano teži v Carigrad, kamor prej ali pozneje tudi izvestno pride. Kadar se bode to zgodilo, mnogo zdanjih turških Slovanov pripade Rusom, ako ne vsi, in srbska velikocarska ideja bode za hrbotom obidena torej uničena. Celó to je več nego resnici podobno, da

Ruska polagoma objame vesoljne Srbe; a kar objame Ruska, tamkaj se potlej tudi govor ter zlasti piše ruski jezik. Niti bi se prosto srbsko pleme, ako nas vse ne moti, temu nikakor mnogo ne protivilo; kajti Rusu rabi cirilica, katero ima tudi Srb; Rus je pravoslavne vere, kakor Srb, ki uže zdaj v ruskem carji spoštuje svojega cerkvenega pokrovitelja, kateri se je v Carigradu često zanj potegnil; Rus liturgijo služi v star, po moskovski zazuknjeni slovanščini, katero vso tako je sprejel tudi Srb, in baš ta jezik je mej njima uže zdaj nekaka vez, ki Srbom ruščino tako lajša, da jo uže zdaj vrlo mnogi mej njimi izvrstne govorče, posebno ker jim je na Ruskem vedno dosti opravila, ne samo v trgovini nego tudi v politiki in v cerkvenih poslih. Še ena stvar je, katere tukaj nij pozabiti, namreč to, da kakor vse prosto južno pleme sploh, tako tudi prosti Srbin še nema dovolj trdne svesti, kaj je upravo pismeni jezik, čemur se nij čudit, ako premislimo, da se je Hrvatom do Gaja po množih krajih pisalo še slovenski a Srbom do Vuka cerkveoslovanski, kakor se namreč liturgija še zdaj v cerkvi služi.

znane članke o Wurzbachu v „Tagespost“ in ker so se imenovala popolnem druga in nedolžna imena, si štejem v dolžnost, na ravnot objaviti, da je omenjene članke pisal dr. Aleksander Suppan, kar je tem naravneje, ker je napadaje Wurzbacha, svojega lastnega brata dr. Jožefa Suppana tako neskončno hvalil in priporočal za deželnega predsednika kranjskega. Hinc illae lacrimae!

Iz Gradca, —a— 24. februarja. (Malomarnost slovenskih vseučiliščnikov za narodne in lastne zadeve.) Kde so časi, kde so dnovi, o katerih nam more še sedaj g. J. Pajk tako živo podobo budnega narodnega življenja slovanskega dijaštva na Dunaju risati, ko posvečuje umrlemu S. Jenku svojo „besedo“. Jedva je preteklo deset let, in kaka razlika! Dunajski dopisnik je tožil o malomarnosti slovenskega, posebej slovenskega dijaštva visokih škol, in graški nima jakših vesti. Še lansko in predlansko leto se je udeleževalo slovenskih dijaških zborov po 100, da do 200 dijakov, ali letos pride jih — in to je sreča — pol stotine, ko jih ima vseh skupaj okolo 300.

Ponemajo že dijaki svoje zvezane očete, ki radi o takih prilikah velevajo: „ne grem, bodo že drugi opravili; meni je vse prav“.

Bogme take malomarnosti še ni bilo do zdaj med slovenskim posebno pa slovenskim dijaštvom! Kričalo se je po slovenskih predavanjih in za literarnim društvom. „Slovenska beseda“ skrbi za predavanja v slovenskem, českem, v bodoče v hrvatskem in srbskem jeziku; in poslušateljev, samih društvenikov, ima vsak govornik skoro več, ko Slovanodijaški zbor, premda je razmera med društveniki in slovenskimi dijaki 100: 300. Predavanja vrlo napredujejo, ali tisti, ki so največ kričali za nje — izogibljejo se jih, izogibljejo se društva baje iz prinipa, katega pa nikdo ne sme izvedeti! Kdor si je natančneje ogledoval dijaške zbole, dijaško delovanje, nahajal je vedno najpridniši contingent iz „Slovenske besede.“

Politični razgled.

V državnem zboru so se v zadnji seji 27. febr. obravnavale samo malo važne stvari. Dr. Waldert je predložil nasvet naj se v red spravijo razmere „starokatolikov.“ Ta predlog je ministru Stremajerju neugoden, ker mož bi se ne zameril rad ne liberalcem ne višji duhovščini. — Sicer se je obravnavalo o postavi glede samotnega zapora jetnikov, o zjednačenji službenih let profesorjev tehničnih višjih šol z univerzitetnimi, in o postavi glede dunajske tehnične višje šole. Prihodnji vtorek se začne posvet o proračunu ali budžetu za l. 1872.

V ustavnem odboru državnega zbora se je 26. febr. nadaljevalo posvetovanje o poljskih terjatvah, ali o elaboratu podobora. Minister Auerseperg je povedal, da vlada povprek sprejema ta elaborat, ker se hoče s Poljaki pogoditi. Tako je bilo sprejet: naj se da Poljakom večja avtonemija glede kupčijskih zbornic, postavodajstva v trgovinskih stvareh, v kreditnih in zavarovalnih zavodih, bankah in akcijskih društvih; dalje je bila sprejeta točka, ki daje gališkemu deželnemu zboru postavodajstvo o uku v vseh šolah ljudskih, gimnazijalnih in vseučiliščnih s pridržkom, da državni zbor odloči postavo o veljavnosti spričal dobljenih na teh šolah. Isto tako je bila sprejeta četrta točka o postavodajstvu v polješko-kazenskih zadevah.

Kraljevi reskript od 12. sept. 1871, ki pravice českega kraljestva priznava, zarad česa so ga Čehi v lični obliki po zbornicah, kavarnah in gostilnicah razvesili, ta reskript vladajočega cesarja in kralja je bil vsled ukaza okrajne oblasti iz vseh gostilnic v Horaždavicih na Českem odstranjen in konfisciran. Tako daleč smo torej prišli, da vladni organi od najvišjega svojega gospoda podpisana pisma konfiscirati smejo!

O svojem času smo poročali, kako je česki namestnik Koller velikoposestnike za voljenje

v vladnem smislu pridobiti sknšal. Sedaj moramo priobčiti pismo iz českega namestništva od 19. februarja 1872 na okrajnega glavarja v Jičinu, v katerem se temu nalaga, naj vse stori, da pridobi graščaka Papstmann, da bode v vladnem smislu glasoval, ali pa se volitve zdržal. Papstmannu obeta pismo „uresničenje vseh njegovih želj“. „Politik“, ki to pismo prinaša, pristavlja čl. VI. postave od 17. dec. 1862, ki pravi: „Kdor pri volitvah za izvrševanje političnih pravic glasove kupuje ali prodaje, ali na zvijačen način glasovanje in njegov rezultat kazi, stori se, ako v tem ni hujše prepovedanega dela, pregreška kriv, in se ima s strogi zaporom od enega do šestih mesecev kaznovati“. — To so dve vlači, cisajtanska in ogerska! Spoštovanje pred postavo, izpolnovanje ustave — to ste vedno pridiguje; vlada sama pa je prva, ki ne gleda na ustavo, ne na postave.

Za osvetljenje magjarskega gospodarjenja na Hrvatskem naj navedemo dva članka iz postav, ki veljajo o avtonomni hrvatski vladni saboru. Članek II. od 1. 1869. o ustrojstvu vlade določuje, da ima vlada vsako leto proračun deželnemu zboru predložiti in to v takem času, da se more proračun pred začetkom leta, za katere ima veljati, končno določiti; isto ima vlada storiti z izkazom poslovanja z novci v minolem letu. — V letu 1871. ni vlada ne ene ne druge določbe te postave izpolnila. — Drugi članek postave o saboru določuje, da ima kralj pravico zasedanje in razpust sabora ukazati, ali ako se sabor razpusti, morejo se precej razpisati nove volitve tako, da se novi sabor snide vsaj tri meseca po razpustu prejšnjega. — 19. januarja je bil sabor razpuščen, volitve za novega še niso razpisane.

Francoski grof Chambord je napisal vendar spoznal, da ni prav ako mir kali v Belgiji s svojimi zarotami, s katerimi hoče francosko republiko vreči in sebe za kralja postaviti, ter je zapustil Antwerpen 27. febr.

Razne stvari.

* (Dramatično društvo dne 24. februarja.) Če radostjo trdimo, da med mnogimi družtvimi v Ljubljani najmarljiveje deluje dramatično društvo, da ono edino napreduje, kljubu jako pičej podpori in udeležbi narodnjakov, je naša radost tim večja danes, ko nam je prijetna prilika poročati o izbornej predstavi, o čarobnem igraku „Zapravljivec“, katega je po Raimundu poslovenil gospod J. Ogrinec. Ta igrač spada med boljša dela Raimundova a gočovo med najboljše predstave slovenskih dramaturgov. Dasi je igra dolga, polna sprememb in ima mnogo težavnih nalogov, se je vendar tako gladko in izvrstno predstavljala, da v istini ne vemo komu bi prednost dajali, hvale vredni so vsi, graje pa nihče, izvzemši malenkosti, ktere naj kritikujejo ljudje, ki radi dlako cepijo, kakor prečudni kritik v Laibacherici. Da se je pa tako vrlo igralo, temu je uzrok tekmanje z nemškimi glumači, kteri so isti igrači, a po lastnem pripoznanju mnogo šibkeje igrali. Naši igralci so hoteli prekositi nemške in posrečilo se jim je poplnem, kajti vsakdo je igral veseljem in vsoj marljivostjoj. Gospica Podkrajškova (vila K. Eristina) vilinskoj nježnostjoj igrala svoj nalog in tako pomnožila svoj itak že lepi repertoire. Gosp. Noll (Azur) pa nam je bil tako po godu, ka smelo trdimo, da je bil ta nalog mojsterski. Gosp. Schmidt (Blodvelj) je razpravljivec izborno igral, posebno pa v tretjem dejanji. Gosp. Graselli (Volk) je čez dolgo časa zopet nastopil, a žaliboz izbral si za svoj priznan talent prekratek nalog, radi bi bili imeli dalj časa radki užitek. Gosp. Kajzel (Voltej) je igral tako srčnim in srečnim humorom, tako primereno raznim položajem, da mu gre velik kos slave za ta večer. Posebno je bil pa prizor z otroci v tretjem dejanji dovršen, k čemur ste mu pripomogli gospod Odijeva in Valenta-Brusova, pa malo otroci,

kteri so bili tako živahni in muhasti, da bi bili lahko marsikteremu odraslemu igralcu glede živahnosti za izgled. Posebno pa se je odlikoval mali Feigel. Gospa Odijeva, pripoznana dobra igralka je tako vrlo igrala nalog Roze, bila je v tretjem dejanji tudi prav srečno postarana, gospa Valenta-Brusova pa je prav ugodno izraževala obnašanje mlade deklice starišem nasproti. Gosp. Filapič (vitez Dumont) je občudoval po nalogu naravo ter z gospodično Pardubsko (stara baba) v drugim dejanji slavno izpeljal prizor, ki je sicer v tej igri popolnem nepotreben, pravi Savel med proroki. Drugi manjši nalogi so bili prav vrlo zastopani po gg. Gril, Šubert, Velikanje, Erzen, Benatek, Paternoster, gospodični Rossovi itd. Opomniti gre samo to, da se nam je gosp. Šubert zdel premlad, kaki dve črni potezi, bi bile temu lahko prišle v okom, isto bi trdili tudi o našem izvrstnem Kajzelu v tretjem dejanji, kar kali nekoliko iluzijo pa nima posebne važnosti kajti: „Ubi plura in carmine nitent, paucis non offendit maculis“. — Gledališče je bilo jako obilno obsikovano, poslušalci vsi vele zadovolni, sploh pa se je čula želja, da bi se ta predstava skoro ponovila, ktera je vredna, da se zapiše v zlate knjige dramatičnega društva. —

* (Eden in dvajseta predstava dramatičnega društva) v deželnem gledališči ljubljanskem bode v soboto 2. marca. Igral se bode prvkrat historični igrač v 3 dejanjih „Edward na Škotskem“ ali begunčeva noč, katega je poslovenil J. Bavdek.

* (Hranilnica v Postojni) za Notranjsko je zagotovljena. Pretekli teden namreč se je zbralo mnogo merodajnih narodnjakov v Postojni ter so podpisali 10.000 gld. kot varčino za hranilnico. Ker nahajamo med podpisovalci zgolj odlična imena, ter jim na čelu prva finančialna kapaciteta na Slovenskem, veliki trgovec Gorup, je temu velepotrebnu stavou prihodnost zagotovljena. Podpisali so: Gorup 4000, A. Lavrenčič 2000, Lavrič 1000, Kotnik 1000, Kavčič 500, dr. Deu 500, drugi pa po 100 goldinarjev. Živelj!

* (Za Železnično iz Celja v spodnji Dravbreg) je ministerstvo čas za tehnične priprave na 9 mesecev raztegnilo.

* (Iz Celja se piše „Tgspst.“, da je pri tožbi zarad žaljenja česti, o kateri je naš zadnji list govoril, toženec dr. Eduard Glantschnigg, dopisnik ljubljanskega „Tagblatta“, bil obsojen na 50 gl. globe.

* (Na Laškem) je umrl Karel Heintze. Mož je bil kot rojen Prus eden najneutrudnejih agitatorjev — za nemškutarstvo.

* (Nameščenje.) Ministerstvo uka je učiteljskega kandidata Karla Durr-a imenovalo za pravega učitelja na mariborski gimnaziji. Učitelj na gimnaziji v Novem mestu g. Juri Margesin je tudi imenovan za učitelja na gimnaziji v Mariboru.

* (Slovanski otok v dolnji Avstriji.) Iz Dunaja se nam piše: „Izvedel sem zadnji čas več o vesi „Cundrava“, nemško „An“, ne daleč od Dunaja. Vas šteje okolo tisoč prebivalcev, kateri so vsi razen trgovca in zdravnika Hrvatje. Društveno življe je zadružno, kakor na našem jugu, šola seveda nemška. Obkoljena je vas od vseh strani od Nemcev. Veščanje, kar jih doma ostaja, žive se ob poljedelstvu, ali bolje vrtnarstvu, s katerega pridelki z Dunajem tržijo. Čudil sem se, kako je prikazen mogoča, da se ti ljudje tako ohranijo. Hrvat iz one vasi mi pravi, da ponemčenje ni tako lahko, ker se veščanje medobno nikdar inače kakor v domačem narečju pogovarjajo, akoprem vsi nemški znajo. Jezik in običaji so tako tesno zvezani, da se samo oboje ali nobeno izmed obce izgubiti more. Naprosil sem svojega hrvatskega prijatelja iz Cundrave, naj mi spiše nekoliko tam živečih narodnih pesmi. V časih mi jih peva in spominjajo me na lipavčeve melodije k Cegnarjevi pesmi „Blagomu“. Hrvatski jezik v Cundravi je čudovito malo pokvarjen.“

* (Umrl) je v Londonu eden najvnetiših mož za slovansko vzajemnost, Čeh dr. Straka, profesor na vsečilišči v Londonu. V zvezi z Russom Bakuninom je bil eden najdelavniših agentov za demokratično slovansko stvar v letih 1848 in 1849, kar mu je prineslo tudi obsodbo „in contumaciam“, zarad česa je bežal v London, se tam kmalu naučil angleškega jezika in postal pozneje profesor na vsečilišči. Pisal je Straka mnogo v angleške časopise in seznanjal Angličane s Slovani; v českem jeziku je spisal delo: Mluvnice anglickà (slovnica angleška).

* (Število jezikov) se z napredajočo kulturo zmanjšuje. O tej stvari je dr. Stamm v Berolinu takole govoril: Množica narečij in jezikov v mali Aziji je v srednjem veku skoraj popolnem izginila in pozneje se isto godi z jeziki, katere malo ljudi govoriti, kakor kaže osoda vendiškega, kašubskega, galskega, baskiškega itd. jezika. Sedaj, pravi dr. Stamm, nadvladujejo v Evropi angleški, francoski, španjski, nemški in italijanski jezik. Angleško govoriti 90 miljonov ljudi, nemško 70 milj., španjsko 55 milj., francosko 45 milj. Od teh jezikov ima po dr. Stammu angleščina največ, francoščina najmanj bodočnosti. Najbolj pa izginjajo indijanski jeziki v Ameriki. — Ljuboznivi dr. Stamm je opustil govoriti o slovanskih jezikih, posebno o ruskem, kateri služi okolo 80 miljonom za sporazumljenje. [Ideja dra. Stamma se mora pa potrditi tudi glede manjših slovanskih narečij. Ne glede na to, da so manjša slovenska narečja vsled navala od tujih jezikov mnogo izgubila in skoro izginila, moramo priznati, da manjša slovenska narečja od dne do dne izgubljajo tal, ker razvidimo, da nam je treba vseslovenskega enega jezika in se mu, akoprem počasi, vendar bližamo v pismu in govoru.

* (Koliko je oslov v Avstriji?) Avstro-Ogerska ima imo vsled študije, katero objavlja „Črnogorac“, 63.415 oslov; razmerno največ jih je v Dalmaciji, namreč 17.758, v Istri in na Tirolskem jih je po 2000. V Dalmaciji je okolo 6000 mul, katere so, kakor znano, pol osla in pol konja.

Slovenci!

Naznanjali smo Vam v oklicu 19. februarja 1872., da se je ustanovil „odbor za podporo stradajočih“ v ta namen, da bi tem vspešnejše milosrčne darove nabiral po vsem Slovenskem za naše v revščini zdihajoče rojake. Dotekali so nam v malo dneh obilni darovi od vseh strani in še večjih je bilo pričakovati. Ali c. kr. deželna vlada v Ljubljani, kterej smo 19. febr. pismeno označili svoj namen, je z dopisom od 22. febr. t. l. št. 1329 „odboru za podporo stradajočih“ pre-povedala vsako delovanje v gori omenjenem smislu.

Po tem ukazu je odbor prisiljen, ustaviti svoje komaj začete delovanje.

Srčno se zahvaljujemo vsem blagodušnim darovalcem za nam poslane darove, ktere smo izročili deželnemu odboru kranjskemu; vse rodoljube pa prosimo, naj se po tem neugodnem slučaji ne dadè zadržati, da vsak po svojih močeh prihiti na pomoč svojim revnim rojakom, kateri zelo potrebujejo zdatne podpore.

Ljubljana 24. februarja 1872.

Dr. J. Bleiweis, predsednik.
Ivan Vilhar, denarničar. Dr. J. Vošnjak.

Vlada je tedaj prepovedala „odboru za podporo stradajočih“ njegovo človekoljubno, blagonosno delovanje.

Temu vladnemu ukazu kaj dostaviti, se nam zdi nepotrebno, vajeni smo pod to vlado na vsake vrste nepričakovanih djanj; pa vsaka reč samo en čas trpi.

Da pa revni stradajoči vsled tega vladnega ravnanja ne bodo prišli ob vso podporo, ktere je po energičnem delovanju odbora v najobilniji meri bilo pričakovati, prosimo z zabranjenim od-

borom vred vse rodoljube, naj po svojih močeh pomagajo revnim rojakom. Administracija „Slov. Narod-a“ bode rada sprejela v ta milosrčni namen poslane darove, ter jih oddala deželnemu odboru kranjskemu.

2. Imenik

gg. darovalcev za stradajoče na Notranjskem in Dolenjskem:

	gld. kr.
Gosp. dr. Bleiweis, dr. Costa in dr. Razlag, vsak še 10 gld.	30 —
„ dr. Karl Bleiweis	5 —
„ Franjo Souvan, mlajši	20 —
Gospodičina Franciska Supevčeva	20 —
Gosp. Ivan Junkar, civil-ingénieur na Reki	10 —
„ Janez Parapat v Podbrezji	1 —
„ Drag. Ravnikar v Gradeu	3 —
„ Janez Orešek, c. k. gimnazjalni profesor v Celji	10 —
„ Anton Hočvar, kaplan v Dobrinci pri Trebnjem	5 —
in 2 mernika ajde in 6 mernikov fižola.	
Janez Böheim, kaplan v Laškem trgu	1 —
Anton Žuža, dekan v laškem trgu	5 —
Miha Šumar, kaplan v	1 —
Andrej Elsbacher, trgovec v Laškem trgu	1 —
M. Petrič, učitelj v Planini	1 —
profesor Kandernal	5 —

	gld. kr.
Gosp. Kuralt	1 —
„ Jože Kušar 6 mernikov fižola.	
„ F. P. iz renške fare pri Gorici	1 —
„ M. V.	1 —
„ Franc Krašovec, c. k. okrajni sodnik v Gmunden	5 —
„ Valentín Krisper v Ljubljani	25 —
„ Küstl	10 —
„ J. Strebenc	5 —
„ dr. Pogačar	10 —
„ Vidic, kaplan v Kanalu	1 —
„ Anton baron Zois	200 —

Skupaj 377 50

in 2 mernika ajde in 6 mernikov fižola.

V 1. imeniku izkazanih 110 —

Je z vsem 487 50
10 mernikov žita 2 mernika ajde, in 6 mernikov fižola.

V Ljubljani, 20. februarja 1872.

Odbor za podporo stradajočih:

Dr. J. Bleiweis, predsednik. Ivan Vilhar, den. Dr. J. Vošnjak, tajnik.

„Slovenskemu Narodu“ je došlo:
Prenesek iz št. 23 „Slov. Nar.“ 218 70
Gosp. Ant. Šibal, župnik pri Št. Andražu 8 —
Skupaj 226 70

Administracija „Sl. Naroda“.

glasu; 5) flavto dulci 4', prijetnega glasú; 6) cevno flavto 4' široko mensurirana, iz cina, mogočnega, zamolklega glasu; 7) tereno flavto 3³/₅, ozke mere, iz cina, ostro režečega glasú; 8) kvint 3', iz cina, ozke mere, trdo ostrega glasú; 9) kornet 4', stavlen v drugo osmerko in se v 4. oktavi ponavlja, žvenkočega glasú; 10) miksturo trojno 2'-3', 18³/₄', iz cina, stavljeno v oktavo, kvinto in terco, ostro vpijočega glasú; 11) Trombacini po 1'-2' iz medi, jeziki iz nemškega srebra; 12) Trombacini po 2'-4', iz medi, jeziki iz nemškega srebra, stavlen v drugo osmerko, lepo prijetnega glasú.

V pedalu so naslednji spremeni: 1) Subbas 16' iz lesa, široke mere, polnega glasú; 2) principalbas 8', iz lesa, močnega glasú; 3) bombardon, 8', z jeziki, iz nemškega srebra, mehkega in močnega glasú. Vrh tega imajo orgle še sklep (kopelzug).

Omenjenega orglarja prečastiti duhovščini z dobro vestjo živo priporočamo itd."

Da je to vse res, kar „Danica“ piše o naših orglah, pritrdimo tudi mi podpisani.

V Kropi, 22. svečana 1872.

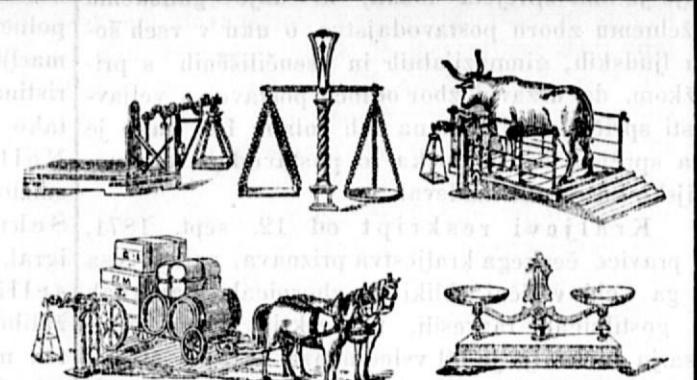
Heinrich Kohl s. r., fajmošter. Juri Zabrezovnik s. r., beneficijant. Jože Jalen s. r., župan. Karl Pibrovec s. r., 1. srenjski svetovalec. M. Zarnik s. r., učitelj in organist. Franc Pibrovec s. r., srenjski odbornik. Fort. Varl s. r., srenj. odbornik.

Prof. Dr. Lappièrre-a Vbrizgovalno zdravilo

ozdravi *) v 3 dneh vsak tok iz scavnika, kakor tudi bell tok pri ženskah, če je tudi zastarel. Cena za steklenico s podukom o rabljenji 1 tolar 20 sreb. gr. Za poslan denar se strogo skrivno dobi po

A. Witt-u.
Linden-Strasse 18. Berlin.

*) Na stotine ozdravljenih. (59—22)

Dalje vse sorte druge vase in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej:

(11—69)

Kovane uradno preiskavane decimalne vase četirioglata oblike:

Nositeljna moč: 1 2 3 5 10 15 cent.
Cena, gld.: 18 21 25 35 45 55.

Nositeljna moč: 20 25 30 40 50 cent.

Cena, gld.: 70 80 90 100 110.

Balancirne vase:

Nositeljna moč: 1 2 4 10 20 30 fnt.

Cena, gld.: 5 6 7.50 12 15 18.

Nositeljna moč: 40 50 60 70 80 fnt.

Cena, gld.: 20 22 25 27.50 30.

Vase za živino z železnim obročjem in utegi:

Nositeljna moč: 15 20 25 30 40 50 cent.

Cena, gld.: 150 170 200 230 300 350.

Mostne vase:

Nositeljna moč: 50 60 70 80 100 cent.

Cena, gld.: 350 400 450 500 500.

Nositeljna moč: 120 150 200 300 cent.

Cena, gld.: 600 650 750 900.

L. Buganiy & Comp., fabrikanti vag in utegov.

Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

Friedmannovo

naznanilo reči po krajcarji

dokazuje, da se vsaki konkurenčiji ustavlja; čeravno so reči po nezaslišano nizki ceni naznanjene, vendar po vrednosti bolj zadovoljujejo, kakor se pričakuje.

1 kr. 5 jeklenih peres.
1 kr. 2 dobra peresnika.
1 kr. 1 zvezek za pisanje.
1, 2, 3, 5 kr. različni parfumi.
1 kr. ena žlica za kavo iz metala, posrebrena.
2 kr. 1 kos finega mija za toiletto.
3 kr. 1 praktičen ključedržec.
3 kr. 1 krtkača za mazanje.
3 kr. 2 knjižice finega papirja za Havanacigare.
3 kr. en patentiran gumnik za čevlje in rokavice.
3 kr. 1 kos gumija za brisanje.
3 kr. ena mašina za vdejanje.
3 kr. ena fina knjižica za notice.
3 kr. 1 kos finega pečatnega voska z vonjavom.
3 kr. 1 skudelica iz pleha.
3 kr. 1 fino kresalo napolnjeno z vlepjenimi.
3 kr. 1 steklenica dunajske napredovalne tinte.
4 kr. 1 eleganten okvir za fotografije.
4 kr. 1 predalnik za barve z 12 barvami s čopičem.
4 kr. en präz. prizigalnice.
4 kr. en posrebr. naprstek.
5 kr. eno žepno zrcalo.
5 kr. ena ustna harmonika.
5 kr. ene klešče za sladkor.
5 kr. 1 par podvezkov.
5 kr. ena žlica iz metala, posrebrena.
5 kr. eno žepno kresalo.
5 kr. en mamilice.
5 kr. ena čedna verižica za uro.
5 kr. ena maničeta za svetilnik iz stekla.
5 kr. ena srebrna krogla, najboljša značilo za metal.
5 kr. različne igrače.
5 kr. različne družbine igre.
5 kr. čedna knjiga z podobami s textom.
5 kr. ena broša.
5 kr. en čeden prstan.
5 kr. en praktičen kazalec datum.
5 kr. ena skudelica za kavo.
5 kr. ena fina maničeta za luč.
5 kr. 1 kos glierinskega ali rastlinskega mija.
5 kr. 1 kos fine voščene pomade.
5 kr. en obročen glavnik iz kavčuka.
5 kr. Najboljša rastlinska pasta za zobe.
5 kr. ena hranilnica iz pleha.
5 kr. 1 par hlačnih varovalcev.
5 kr. lepo plehaste trompete.
5 kr. ena piščalka za lov ali za signale.
5 kr. ena smodkarnica, nova in praktična.
5 kr. en karton s 3 kosi finega pečatnega voska.
5 kr. 12 svinčnikov.
5 kr. en zamaček.
5 kr. narlepke fotografije.

(44-7)

Zastonj in franko dobi vsakdo en ilustriran katalog, v katerem je tisoč vrstno blago zapisano.

A. Friedmann, Wien, Praterstrasse Nr. 26.

Medic. & chirurg.

Dr. Jos. Vošnjak,

magister porodoslovja, praktičen zdravnik

v

Ljubljani,

na sv. Jakobskem trgu v Virantovi hiši l. nadstropji, ozdravlja vse zunanje in notranje bolezni.

Za bolnike iz dežele je gotovo doma vsak dan od 11-12 dopoldne in od 3-4 podolne.

Ozdravlja tudi pismeno.

(26-8)

Spielwaaren & Gesellschaftsspiele

Es ist gesorgt für jedes Kind, ob jung oder alt, ob reich oder arm; man findet in Wien kein zweites Geschäft, wo eine derartig mannigfache Auswahl wäre und zu solch billigen Preisen verkauft wird. Verschiedene interessante wissenschaftliche Spiele für die Schuljugend, so auch eine immense Auswahl von neuen interessanten Gesellschaftsspielen für Kinder jedes Alters ic. ic.

Prachtvolle gelehrte Figuren, 1 Stück fr. 30.

50, 80, fl. 1, 2, 3, 4.

Ungelehrte Figuren, 1 Stück fr. 10, 20, 30, 40.

50, 80, fl. 1.

Mechanische Laufräder mit Stimme, bewegen sich mit laufende Figuren, 1 Stück fr. 70, 90.

fl. 1.20.

Vögel und Lombola-Spiel, zu fr. 20, 30, 50, 80.

Damme und Glöckle, fr. 10, 20, 30.

Domino, fr. 20, 30, 50, 80.

Skateln, fl. 10, 15, 20, 30.

Geburtstags-Spiel, fr. 20, 40, 60, 80.

Roulette-Spiele, fr. 35, 50, 80, fl. 1

Mäuse mit Laufrad, fl. 60.

Eisenbahnen mit Laufrad, fl. 1.50, 2, 2.80.

Kinder-Uhren, kleine, mit Schlagwerk, fr. 35.

Andere Uhren, fl. 10, 15, 20, 30, 40.

Wist-leis, Garabiner und Gewehre mit Knall-Effekt, 1 St. fr. 20, 40, 80, fl. 1, 1.50, 2, 2.50.

Säbel, von Blech, fr. 20, 30, 40, von Stahl, fr. 90, fl. 1.50.

Eine große Auswahl von magnetischen Spielwaren, die im Water nach der Richtung des Magneten schwimmen, 1 Schachet fr. 15, 20, 30, 80, 8.

Verzellan, Kaffee, Thees u. Speise-Services, je nach Größe, fr. 60, 80, fl. 1, 1.50, 2, 2.50.

Höchst interessant und amüsant sind für jedes Alter die ganz neu zusammengestellten Zauber-Rätsel, es ist eine hübsche Rätsel mit verschiedenen äußerst komplizierten Zauber-Aparaten, alles mit genauer Anleitung, so daß jeder mit größter Freude g'siekt die schönsten Zauberstücke (à la Professor Bosco) machen kann. 1 Kassette je nach Anzahl der Apparate fl. 1.40, 1.80, 2.30, 2.80, 3.50.

Die Erde und ihre Bewohner, für verständige Kinder auch zu empfehlen; es ist ein Etui mit Erdglobus, eingerichtet ausgeführt und alle Bewohner der Welt in ihr Nat-onal-landt coloriert eingeschaut. Unter jedem in 3 Sitzen der Name; kostet bloß 25 fl.

Ziere, mit hell überzeugen, sehr dauerhaft, 1 St. fl. 30, 50, 80, fl. 1, 1.50, 2.

Brüderliche Thiere auf Bald, fr. 5, 10, 20 bis fl. 1.

Thiere, ganz natürlich ausgeführt, 50 fl., fl. 1 bis fl. 2.

Andere Spielsachen in 1000scher Auswahl, 10 fl. bis fl. 4.

Gesellschaftsspiele von 30, 50 fl. bis fl. 2.

Neueste Bildervölker, für Mädchen, mit oder ohne Text, 1 Stück fr. 10, 15, 25, 45, 65, 80, fl. 1.

Obne jeden Unterricht können Kinder spielerisch lernen durch die neuen Lese- und Bilderaufgaben, 1 Stück fl. 1.

Spielend kann man den Kindern verschiedene Handarbeiten lernen durch die neuen Arbeitsblätter, 1 Stück 80 fl. fl. 1.20, 2, 3.

Globus, 25 fl. 50, 80, fl. 1, 1.50, 2.

Laterna magica, genaunni Zauber-Laternen, bei angenehmer Unterhalt für Jung und Alt, 1 Stück mit 12 Bildern fr. 65, 85, fl. 1.50, 2, 3, 4 bis fl. 5.

1 Kleines Glas - Instrument, genannt der Wundergong, durch welches man den Gesang eines jeden Vogels tausend nachahmen kann; dieses sehr interessante Spielzeug kostet bloß 25 fl.

Englische Werkzeugkiste, gefüllt mit allen in Europa brauchbaren Werkzeugen, 1 Kistel fl. 1, 1.50, 2, 2.50, 3, 4, die kleinen Kisten fl. Kister, fr. 25, 35, 60, 80, fl. 1.

Die ausgesuchten Frödel'schen Spiele zu Selbstausbildung, in grösster Auswahl, für Knaben und Mädchen jeden Alters, 1 Spiel 50 fl. fl. 1.50, 2, 1.50, 3, 50.

Buchdruckerien, komplett mit Alphabeten und Umlauten, für erwachsene Kinder, fr. 8, fl. 1.90, 1.80, 2.50, 3, 4 bis fl. 5.

Ein nettes Werk- und Höfelsbuch mit 30 neuen Bildern für 5 fl. Ältere lehrreiche Spiele in großer Auswahl.

verschiedene Spielwaren, in Schachteln verpackt, in 1000scher Auswahl, für Mädchen und Knaben, per Stück fr. 10, 20, 40, 60, fl. 1, 2.

Ueberraschung und Unterhalt

gewähren die neuen Saloon-Gerüchte, ohne einen übeln Geruch zu verbreiten, in sehr mannigfacher Auswahl, per Stück fr. 8, 5, 8, 10, 15.

Der kleine Zauberer.

Durch nachstehende Zauber-Aparate kann man einzige Personen oder ganze Gesellschaften auf das S annährend unterhalten. Die Apparate sind derart smart kombiniert, daß nur der Beiger derfelben die verschieden aufgezeigte Aktionen in Stand ist; ein Übungsmaterial kann Stundenlang nachdrehen, ohne dass Resultate zu gelangen. — Alle Apparate sind mit Bedienung versehen.

Den Finger durch jeden Hut zu stecken, die tanzenenden Karten 50 fl.

Eine Karte und doch kommt sie nie wieder, 15 fl.

Die Zauberfackel über die unverkennbare Quelle, durch welche man selbst die Geheimnisse ausdrücken kann.

Der Zauberhammer, Durch jeden Schlag verschwindet ein Gegenstand, 70 fl.

Taschen-Feuerzeug; wer es öffnet, bekommt einen Dusaten, 45 fl.

Der Heren-Mörser, in welchem Alles zerstoßen und vernichtet wird, z. B. Uhren, Gläser etc. fl. 1.50.

Der Beir-Vortronnasse, immer voll Geld über innen leer, 20 fl.

Der Beir-Sigarettenasche, wo ist die Zigarette? 45 fl.

Das Kolumbus-Ei, wer kann es aufstellen? 65 fl.

Ein Kartenspiel, Das soll die Karte erscheinen? 65 fl.

Der Band-Magazin im Mund 25 fl.

Die Svarbüchle, aber wo ist das Geld? 25 fl.

Es sind noch verschiedene andere Apparate, jedoch wegen Mangel an Raum kann nicht alles genannt werden.

Eine Menge anderer Spielwaren und Gesellschaftsspiele, die alle nicht benannt werden können, sind zu diesen Preisen einzigt und allein nur in der gesetzten Niederlage zu haben. Preisblätter, welche sehr interessant sind, werden gratis vertheilt.

2061

Der Pracht-Bazar, A. Friedmann, Wien, Praterstraße 26.

(50-7)

Klic iz Dunaja! Slovenci! Bratje!

Pod varstvom grofa Hohenwarta se je lani **veliko slovansko podvzetje** na Dunaji utemeljilo. Slovan ni več prisiljen, kupovati potrebno blago pri kakem nemškutarskem judovskem kupecu, kjer ga ne samo goljufava, temveč ga še zarad njegove narodnosti zasmahuje. To se je sedaj nehalo in vsakdo se lahko na nas obrne in za malo denarja najboljše, najsolidnejše blago dobi.

Razposiljamo vsak dan za povzetek:

po 28, 46, 53 ali 84 kr. prodajamo najlepše parljave za gospo; najfiniji veljajo samo gld. 1.20, 148, 190, 2, 2.80.

po 32 kr. fotografičen album, lep po 60, 80 kr. 1.12, 1.34, jako lep po 1.74, 2.06, 2.93 z mužiko 8.35-9.

po 33 kr. politura za hišno opravo, po kateri staro oslepela oprava v nekolikih urah iako lice dobri, ko nova. Velika steklenica 52 kr. po 1.70 dvanajst jedinih priprav. Najboljša vrsta po 2.95, 3.80 kr.

po 83 kr. in 1.15 dvanajst žlic za jed, kakor zajemavnice 58 kr., zajemavnice za mleko 41 kr., i kuhinjski nož 35 kr.

po 74 kr. ali 1.20 lepe vravne verižice za gospo s križcem. Majlepša sorta 2.95 kr.

po 4.80 čudovito lepa slika v oljnatih barvah s širokim zlatnim okvirom 28" široka, 33" dolga, kazajoca deželo.

po 86 kr. čedno risavno orodje, veliko po 1.48 kr. po 1.30 ali 1.55 velik zlat prstan s pečatom z garancijo; najlepši prstan 2.50, 3.

po 50, 80 kr. ali 1.15 varna ključavnica. po 29 kr. 1 steklenica kleja, s katerim se lahko vsak predmet za vedno zveže.

po 4. 5, 8, 10 ali 15 kr. najlepši umetni ogenj, ki se lahko v vsaki solni sežige. On je brez duha in nevarnosti. Večji jako lepi veljajo 25, 30, 35, 40, 50. Cele kasete z vsemi sortami napolnjene, velika 154, večja 2.95, največja z vsemi mogocimi po 4.48, zraven tega nauk.

po 19 kr. 100 dobrih jeklenih peres, najfinije sorte 1 karton s 114 peresi 38, 50, 65.

po 40 kr. ali 60 loterijska igra.

po 20, 32, 51 ali 65 imamo najlepše garniture, bročne in uhane v zalogi; najfinije sorte 1.12, 1.43.

po 83, 1.20, 1.60, 1.80, 2.50 in 3.40 ena magična laterna, s ktero lahko vsak dnevno počakaže.

za 1.80 ali 2 gld. 1 omijavnicna (lavoir) iz posrebrenega metala, ki se tudi v 20 letih ne premeni.

za 1.40, 1.90 ali 2.93 iz angleškega blaga narejen jako dober dežnik, najfinije sorte 3.50, 4.

za 50, 82, 98 ali 1.20 prodajamo jako elegantne kasete s pripravo za živanje: najlepši sorte veljajo 1.54, 1.90 in 2.75 kr.

po 15 kr. en par finih nogovic; najfinije sorte 22, 27, 35 kr.

po 9 kr. ena škatlja, v kateri je 5 kosov najfinijega pečatnega voska.

po 25 kr. pravo orehovo olje, s katerim se lahko vsi lasje temno pobarvajo; velika steklenica 45 kr.

Najnovejše!

1 karton, v katerem je cel alfabet z vsemi

Prva občna zavarovalna banka „SLOVENIJA.“

Čedalje bolj se neogibnost v obče spoznava, da mora slovenski narod tudi v materialnem obziru se na lastne noge postaviti, ter se od tujega kapitala, kolikor je mogoče, osvoboditi.

Morebiti niso na nobenem drugem polji te razmere tako ostro vidne, kakor prizavarovanji. Sto in sto tisučev se vsako leto zavarovalnih premij iz dežele iztirava, pomagajo delničarjem tujih društev visoke dividende izplačevati.

Merodajni faktorji: deželni zbori, občinska zastopstva, društva in žurnalistika, so večkrat pripoznivali, da je treba lastno zavarovalno društvo za slovenske dežele osnovati.

To je dalo nekaterim rodoljubom povod, popolni operat takega zavarovalnegadruštva na podlagi najbolj zanesljivih štatističnih dat in dozdajnih skušenj izdelati dati, ter c. k. ministerstvu predložiti.

Z razpisom dne 25. prosinca l. 1872 je c. k. ministerstvo napravo „prve občne zavarovalne banke Slovenije“ s sedežem v Ljubljani dovolilo.

Banka „Slovenija“ je društvo na delnice, in bo v vsih razdelkih zavarovanja zavarovalo proti odločeni zavarovalnini, to je: proti škodi po ognju, nad revaževanji, po toči in zrealnem steklu, ko bi se strlo, kakor tudi na človeško življenje.

Delnice se bodo brez bankirskega posredovanja neposredno občinstvu oddavale, in na ta način po bolj ugodnem kursu dobivale.

Iz druge strani se bo pa tako tudi glavni namen banke pospeševal, ki obstoji v tem, da se bodo delnice v slovenskem narodu umestile, in bode narod tudi v prihodnje banko v rokah obdržal.

Delnice „Slovenije“ so pripravne prav ugodno kapital nalagati:

1. Na vsako delnico, katerih se bo zdaj razdalo 3000 z imensko vrednostjo od 200 fl., se bo plačeyalo po 40% in to po kursu od 85%, toraj za eno delnico 68 fl. a. v.

2. Z ozirom na oddajevalni kurs nese delnica stalni dohodek blizu do 60%, in

3. vrh tega nad dividendo iz čistega upravnega dobička, od katega je 40% pravilno delničarjem odločeno.

Po dozdajnih skušnjah drugih zavarovalnih društev ni dvomiti, da bodo delnice banke „Slovenije“ v kratkem gotovo 12—15% nosile.

4. Vsak lastnik tudi le ene same delnice ima pravico v občnem zboru glasovatiosebno ali po oblaščencu, z edino omejitevijo, da nobeden ne sme več kakor 40 glasov zastopati.

5. Vsak delničar pomaga s tem narodnim podvzetjem slovenskemu narodu lastno zavarovalno društvo osnovati ter posrediti, da trdo pridobljeni novci v domači deželi ostanejo.

6. Ker je 15% čistega dobička dobrodelnim namenom odločenih, odpirate tu še drugi vir bankini dobrodelnosti.

7. Skrajno je še povdarjati, da so pripravljeni fondi banke pravilno odločeni, menjice eskomptovati, posjevati na državne in obrtnijske papirje, na posestva proti hipotekarnemu uknjiženju, posestnikom, obrtnikom, skupščinam in občinam, da bo na ta način mogoče v posameznih krajih pamanjkanje denarjev zatreći.

Tarife za raznovrstne oddelke zavarovanja so po najbolj zanesljivih štatističnih datih sestavljene in se bo gospodarstvo v vsakem oziru na realno podlago postavilo. V ta namen se bodo v vsih večih mestih in v posameznih okrožjih nadgledni svetovalci (sestavljeni iz delničarjev in zavarovancev) postavili.

Gospodarsko svetovalstvo je iz sledečih oseb sestavljeno: Svetli knez instari grof **Lavoslav Salm Reiferscheid**, grajsčak v Novem Celji itd. (predsednik); dr. **Ethbin Henrik Costa**, odvetnik in deželni odbornik v Ljubljani, (podpredsednik); **Andrej Pirnat**, posestnik v Ljubljani; **Vekoslav Pesarič**, c. k. sodnije svetovalec v Celji; **Mihail Herman**, deželni odbornik v Gradej; dr. **Jože Ulaga**, profesor bogoslovja v Mariboru; **Jože Hauswirth**, posestnik v Celji; dr. **Štefan Kočevar**, c. k. okrajni zdravnik v Celji; dr. **Vekoslav Valenta**, c. k. zdravstveni svetovalec in profesor v Ljubljani; **Ivan Stuhec**, c. k. sodnije svetovalec v Celji; **Dragotin Ahčin**, trgovec v Ljubljani; **Florian Konšek**, c. k. okrajni predstojnik v pokoji v Ljubljani; dr. **Franjo Radej**, c. k. bilježnik v Mariboru (gospodarski svetovalci). —

(Namestniki): **Jakob Kureš**, c. k. okrajni pristav v Kozjem; **Franjo Šentak**, posestnik na Vranskem; **A. Zvanut**, veliki trgovec na Občini.

Pregledovalni odbor je s sledečih oseb sestavljen; Dr. **Janez Zlatoust Pogačar**, stolni prošt v Ljubljani; **Gustav Töpries**, lastnik tovarne v Ljubljani; **Jože Debevec**, trgovec v Ljubljani.

Delnice se bodo na tale način podpisovale:

1. Za vsako delnico z imensko vrednostjo od 200 gold. se bo vplačevalo 40% po kursu od 85% v gotovini; potem se bodo dobivali medčasni listi.

2. Za 1 delnico je toraj treba 68 gold. v gotovini, od ktere se bo vplačevalo po 20 gold. precej pri vpisovanji, 48 gold. pa v prihodnjih 30 dneh.

3. Vsak podpisani znesek daje od dné vplačila 5%, oziroma na izdajavni kurs od 85%, blizu 6%.

4. Vsacemu podpisovalcu je na izvoljo dano, tudi vših 40% za delnico precej vplačati.

5. Podpisovalo se bode ali pri banki v Ljubljani, ali pri agentih, katerim se bo dalo pooblastilo za to od gospodarskega svetovalstva.

6. Vplačevalo se bo ali pri banki v Ljubljani, ali se ji naj novci po pošti pošiljajo. Agentom naj se plačuje le proti od gospodarskega svetovalstva podpisanim pobotnicam.

Bankina pravila se dobivajo pri banki „Sloveniji“ v Ljubljani, in tudi pojasnila se ustmeno ali pismeno pri njej povoljno dajejo.

(39—3)

V Ljubljani, dne 24. februarja 1872.

Za ravnateljstvo prve občne zavarovalne banke „SLOVENIJE“:

Knez in stari grof **Salm Reiferscheid** l. r., grajsčak itd. itd. predsednik. Dr. **E. H. Costa** l. r., odvetnik in dež. odbornik itd. itd. podpredsednik.